

Sygn. akt XXIII GCo 73/17

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Gałas (spr.)

Sędziowie: SO Aneta Łazarska

SO Bolesław Wadowski

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2017 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy w postępowaniu upadłościowym W. L.

na skutek zażalenia wierzyciela (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O.

na pkt. 2 postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 30 sierpnia 2017 r., sygn. akt XXIII Gz 125/17

postanawia

odrzuć zażalenie.

SSO Aneta Łazarska SSO Anna Gałas SSO Bolesław Wadowski

Sygn. akt XXIII GCo 73/17

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 sierpnia 2017 r. Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie sygn. akt XXIII Gz 125/17 w pkt. 1 oddalił zażalenie wierzyciela (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O. na postanowienie Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z dnia 25 października 2016 r., sygn. akt X GUp 288/15. W pkt. 2 postanowienia orzekł o kosztach postępowania zażaleniowego i zasądził od wierzyciela na rzecz upadłego W. L. kwotę 900 zł.

Zażalenie na rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego zawarte w pkt. 2 złożył wierzyciel, zarzucając naruszenie art. 234 §2 i § 1 prawa upadłościowego i naprawczego oraz art. 102 k.p.c. W oparciu o podniesione zarzuty wniósł o zmianę lub uchylenie zaskarżonego orzeczenia i zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne.

Zgodnie z poglądem wyrażonym w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2013 r., sygn. akt III CZP 61/13, na postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie orzeczenia o kosztach postępowania zażaleniowego zażalenie nie przysługuje. Jak słusznie wskazał Sąd Najwyższy, orzeczenie o kosztach zakończonego postępowania zażaleniowego jest bezpośrednim następstwem rozpoznania zażalenia i jego procesowym rezultatem, a więc procesową konsekwencją orzeczenia przez sąd drugiej instancji o żądaniu przedstawionym w zażaleniu

kwestionującym zwrot kosztów procesu, tym samym nie ma zażalenia poziomego, o którym mowa w art. 394² § 1 k.p.c. Pogląd taki podzielił też m. in. Sąd Apelacyjny w Krakowie w postanowieniu z dnia 13 kwietnia 2015 r. (I Acz 27/15) podnosząc, że rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego jest konsekwencją oceny samego środka odwoławczego. Gdy taki jego charakter połączyć ze sformułowaniem końcowego fragmentu normy art. 394² § 1 k.p.c. , w której mówi się nie o postanowieniu a postanowieniach (wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie Sądu pierwszej instancji), jako tych od których „ zażalenie poziome „ nie przysługuje, prezentowany pogląd jawi się tym bardziej jako usprawiedliwiony.

Przekładając powyższe na grunt niniejszej sprawy wskazać należało, że postanowienie co do kosztów postępowania zażaleniowego z dnia 30 sierpnia 2017 r. jest orzeczeniem sądu drugiej instancji, na które nie przysługuje skarżącemu dalszy środek zaskarżenia. Przepis art. 394² § 1 k.p.c. określa bowiem zamknięty katalog sytuacji, w których stronie przysługuje możliwość złożenia zażalenia do innego równorzędnego składu sądu drugiej instancji. Zgodnie z ww. przepisem na postanowienia sądu drugiej instancji, których przedmiotem są oddalenie wniosku o wyłączenie sędziego, zwrot kosztów procesu, zwrot kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, skazanie świadka, biegłego, strony, jej pełnomocnika oraz osoby trzeciej na grzywnę, zarządzenie przymusowego sprowadzenia i aresztowania świadka, odmowa zwolnienia świadka i biegłego od grzywny i świadka od przymusowego sprowadzenia, przysługuje zażalenie do innego składu tego sądu, z wyjątkiem postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji. Postanowienie z dnia 30 sierpnia 2017 r. w zakresie rozstrzygnięcia w pkt 2. nie dotyczy żadnej z wymienionych kwestii. Odnośnie kosztów postępowania zażaleniowego jest tylko procesową konsekwencją rozstrzygnięcia zażalenia, nie rozstrzyga więc samoistnie o ww. zwrocie kosztów procesu. Mając na uwadze przedmiot całego orzeczenia, jest postanowieniem wydanym w wyniku zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji, a co za tym idzie stanowi wyjątek wyłączony z dopuszczalności zaskarżeniem w drodze zażalenia poziomego. Zażalenie niedopuszczalne podlega zaś odrzuceniu.

Z tych wszystkich przyczyn Sąd Okręgowy na podstawie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 394² § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.

SSO Aneta Łazarska SSO Anna Gałas SSO Bolesław Wadowski